

O kompromisoch kvôli evanjelizácii

Obsah

- Úvod
- Evanjelizácia, ktorá nie je otvorená, je neúprimná
- Ako zvestoval Ježiš a apoštolovia
- Evanjelizácia bez uprednostňovania
- Svedectvo spoločenstva
- Zhrnutie

⚓ Úvod

Ako môže kresťan pomôcť ľuďom nájsť cestu ku Kristovi? V dnešnej dobe to nie je ľahké. Málokto bude ochotný sa dať do reči na tému viery v Boha. Tým menej, keď vás vôbec nepozná. Mnohé kresťanské skupiny na to zareagovali tým, že k neveriacim pristupujú skrze veci a aktivity, ktoré ich zaujímajú alebo majú radi. Chodia s nimi do krčmy, do kina, na hokejové zápasy. Organizujú pre nich jazykové tábory, pozývajú na vlastné koncerty, podobné produkcií svetských hudobných skupín a podobne. Tento prístup sa na prvý pohľad môže zdať prijateľnejší a efektívnejší, avšak ukrýva v sebe úskalia.

Skoro všetko, čo je práve „IN“ sa týmto spôsobom skôr či neskôr dostane do kresťanského sveta. Jeho zvestou potom je: „Nemusíš sa zriecť toho, čo sa ti páči. Od teraz to môžeš robiť s Ježišom.“ Od ľudí sa už neočakáva zásadná zmena života. Z alkoholika alebo narkomana sa i touto cestou môže stať človek s usporiadaným životom, z bitkára priateľská osoba alebo z neverného partnera verný. Ozajstné obrátenie musí byť ale hlbšie. Ježiš chce zmeniť naše najhlbšie hodnoty a priority. Len vtedy, keď sme pre zmeny otvorení, ho dokážeme skutočne pochopiť a prijať. Ježišove hodnoty sú iné, než hodnoty tohto sveta:

Nemilujte svet, ani to, čo je vo svete. Ak niekto miluje svet, nieta v ňom lásky k Otcovi. Lebo čokoľvek je vo svete, žiadosť tela, žiadosť očí a pýcha života, nie je z Otca, ale je zo sveta. Svet však hynie, aj jeho žiadosť (hynie), ale ten, kto koná Božiu vôľu, zostáva naveky. (1 Jánov 2,15-17)

Ježiš nás volá, aby sme úprimne milovali každého človeka. Nemáme však milovať to, po čom túži svet, pretože tým by sme falšovali i Ježišovú zvesť. Zvesť kresťanov má priniesť niečo oveľa cennejšie.

⚓ Evanjelizácia, ktorá nie je otvorená, je neúprimná

Ježiš nikdy nepristupoval k ľuďom „naokolo“, keď akurát nemali záujem o evanjelium. Nepozýval ich so skrytým zámerom, že sa snáď naskytné príležitosť povedať pár slov o Bohu. Je pravda, že trávil čas i s ľuďmi, ktorí mali zlú povest' – s *hriešnikmi*. To bolo ale pre to, že chceli počuť jeho slovo:

I približovali sa k Nemu samí publikáni a hriešnici, aby Ho počúvali. Ale farizeji a zákonníci reptali a hovorili: Tento hriešnikov prijíma a jedáva s nimi. (Lukáš 15,1-2)

Ježiš rešpektoval, keď ľudia netúžili žiť s Bohom a nechcel ich postupne ovplyvňovať. Každý iný prístup

okrem priameho, je neúprimný. Ovplyvňovať druhých skrze ich túžby je manipulácia! Podobne fungujú obchodné stratégie, ktoré chcú ľudí presvedčiť, aby si kúpili niečo, čo nikdy skutočne nechceli. K ľuďom sa potom pristupuje ako k objektom, a nie osobnostiam so slobodnou vôľou. Naopak, kresťanská láska znamená brať presvedčenie a názory druhých vážne a nepoužívať niečo nečestné, aby sme ich získali. Spomenieme príklad Pavla v 1 Korintským 2,1-5:

Aj ja, bratia, keď som prišiel k vám, neprišiel som vám ohlasovať Božie tajomstvo so vznešenosťou slova alebo múdrosti. Rozhodol som sa totiž, že medzi vami nebudem poznať nič iné okrem Ježiša Krista, a to ukrižovaného. Aj ja som bol medzi vami slabý, preniknutý veľkým strachom a chvením; moje slovo a moje hlásanie nespočívalo v presvedčivých slovách múdrosti, ale v dokazovaní Ducha a moci, aby sa vaša viera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci.

Lákať ľudí na veci, ktoré majú radi, podáva mylný obraz o kresťanstve, pretože v nich budí dojem, že i naďalej môžu žiť podľa svojich žiadostí a predstáv. Takto medzi životom veriaceho a neveriaceho nie je veľký rozdiel.

⚓ Ako zvestoval Ježiš a apoštolovia

Ježiš pristupoval k ľuďom s pravdou láskyplne a konkrétne. Povedal im to, čo bolo dôležité pre ich životnú situáciu. Pomáhal im vidieť aj to, čo ich oddeľovalo od Boha. Napríklad bohatému mládenkovi povedal, že sa musí vzdať všetkého, k čomu ešte ľne, aby mohol vojsť do Božieho kráľovstva:

*Keď sa vydával na cestu, ktosi k nemu pribehol, padol pred ním na kolená a pýtal sa ho: „Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som sa stal dedičom večného života?“ Ježiš mu odpovedal: „Prečo ma nazývaš dobrým? Nikto nie je dobrý, iba jeden — Boh. Poznáš prikázania: Nezabiješ! Nescudzoložíš! Nepokradneš! Nebudeš krivo svedčiť! Nebudeš podvádzať! Cti svojho otca a svoju matku!“ On mu však povedal: „Učiteľ, toto všetko som zachovával od svojej mladosti.“ Vtedy sa Ježiš naňho **s láskou** zahľadel a povedal mu: „Jedno ti chýba. Choď, predaj všetko, čo máš, daj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ Po týchto slovách mládenec zosmutnel a zarmútený odišiel, lebo mal mnoho majetku. Ježiš sa rozľadil po svojich učeníkoch a povedal im: „Ako ťažko vojdú do Božieho kráľovstva tí, čo majú bohatstvo!“ Učeníci sa zarazili nad jeho slovami, ale Ježiš im povedal ešte raz: „Deti, ako ťažko je vojsť do Božieho kráľovstva! Lahšie prejde ťava uchom ihly, ako vojde bohatý do Božieho kráľovstva.“ Oni ešte viac užasli a medzi sebou si hovorili: „Kto potom môže byť spasený?“ Ježiš sa na nich zahľadel a povedal: „Ľuďom je to nemožné, ale Bohu nie; lebo Bohu je všetko možné.“ Tu sa ozval Peter: „Pozri, my sme opustili všetko a nasledovali sme ťa.“ Ježiš odpovedal: „Amen, hovorím vám: Niet nikoho, kto opustil dom, bratov alebo sestry, matku alebo otca, deti alebo polia pre mňa a pre evanjelium, aby nedostal teraz v tomto čase stonásobne viac: domy, bratov, sestry, matky, deti i polia, hoci s prenasledovaním, a v budúcom veku večný život. Mnohí prví budú poslední a poslední budú prví.“ (Marek 10,17-31)*

Ježiš k mladíkovi pristupoval s *láskou*. Napriek tomu, keď nechcel prijať túto výzvu, Ježiš za ním nebežal a nenavrhol mu kompromis. Trval na pravde, že nikto, kto nie je ochotný všetko vo svojom živote podriaďiť Bohu, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva. Rovnaký prístup mal Ježiš v Jánovi 6. Po kázaní o tom, že ho ľudia k večnému životu potrebujú ako živý chlieb, ho už mnohí nechceli nasledovať. Bolo to pre nich príliš

tvrdé slovo:

Vtedy mnohí z jeho učeníkov, čo to počuli, povedali: „Tvrdá je táto reč. Kto ju môže počúvať?“ Keďže Ježiš sám vedel, že jeho učeníci proti tomu šomrú, povedal im: „Toto vás pohoršuje? A čo až uvidíte Syna človeka vystupovať ta, kde bol predtým? Duch oživuje, telo nič neosoží! Slová, ktoré som vám povedal, sú Duch a život. No medzi vami sú niektorí, čo neveria. Ježiš totiž vedel od začiatku, ktorí neveria a kto ho zradí.“ A dodal: „Preto som vám povedal, že nikto nemôže prísť ku mne, ak mu to nebude dané od Otca.“ Preto mnohí z jeho učeníkov ho opustili a už s ním nechodili. Tu povedal Ježiš Dvanástim: „Aj vy chcete odísť?“ Odpovedal mu Šimon Peter: „Pane, ku komu by sme šli? Ty máš slová večného života a my sme uverili a spoznali, že ty si Boží Svätý.“ (Ján 6,60–69)

Ježiš nič zo svojich slov nevzal späť. Naopak. Bol ochotný vzdať sa i svojich dvanástich učeníkov, ktorých si vybral, než poľaviť zo svojej zvesti.

Aj svojich učeníkov viedol k tomu, ako pozývať ľudí do Božieho kráľovstva a pripraviť ich na jeho príchod:

Oni šli a hlásali, že treba robiť pokánie. (Marek 6,12)

Učeníci mali vydávať jasné svedectvo o pravde. Ich poslaním bolo hľadať tých, ktorí by radi počuli evanjelium a chceli sa pripraviť na príchod Mesiáša. Nebolo pre nich prioritou, čo sa páči ľuďom, ale čo sa páči Bohu.

Každý človek má svedomie. Keď ho počúva, potom stále viac spoznáva Boží pohľad na veci okolo seba a pravdu o sebe. Preto druhým môžeme najlepšie pomôcť, keď sa naša zvesť o Bohu dotkne ich svedomia. Keď ich povzbudíme, aby sa nechali konfrontovať s realitou o svojom živote.

Taktiež náš život by mal zodpovedať tomuto volaniu, aby sme pre nich boli príkladom a oporou:

Preto teda, keď máme túto službu, ktorou sme boli z milosrdenstva poverení, nechabujeme. Zriekli sme sa skrytých nehanebností, nepočíname si chytrácky, ani neprekrúcame Božie slovo, ale zjavujeme pravdu, a tak sa pred Bohom odporúčame svedomiu všetkých ľudí. Ak aj naše evanjelium je zahalené, je zahalené pre tých, ktorí hynú. V nich boh tohto veku zatemnil mysle neveriacich, aby nevideli svetlo evanjelia o sláve Krista, ktorý je obrazom Boha. Veď nehlásame samých seba, ale Ježiša Krista, Pána, keďže my sme len vaši služobníci pre Ježiša. (2 Korinským 4,1–5)

Apoštol Pavol vysvetľuje, prečo ľudia neprijímajú pravdu. Skutočným dôvodom odmietnutia Ježišovej zvesti je *zatemnená myseľ*. Je zatemnená pre vlastný egoizmus. Keď si človek myslí, že nájde naplnenie vo veciach tohto sveta, zároveň sa tým uzatvára voči zvesti evanjelia. Neporozumie, že len vo vzťahu so svojim Stvoriteľom nájde skutočné naplnenie. Keď niekto miluje svet, potom ho ani najväčší zázrak nepresvedčí zmeniť svoj život a prísť k Bohu.

Skutočnou pomocou pre človeka je zoznámiť ho so zvesťou a pozvať ho do života s Bohom. Praktický príklad nájdeme v Skutkoch apoštolov, keď Pavol hovoril k Aténčanom. Najprv im vysvetlil, kto a aký je Boh. Potom ich vyzval k zmene svojho života, pretože Boh všetko vidí a bude nás brať na zodpovednosť:

Boh už teda nehľadá na časy nevedomosti a teraz ľudí napomína, aby všetci a všade robili pokánie. Lebo určil deň, keď bude spravodlivo súdiť celý svet skrze muža, ktorého ustanovil. Všetkým o tom poskytol spoľahlivý dôkaz, keď ho vzkriesil z mŕtvych.“ Keď

počuli o vzkriesení z mŕtvych, niektorí si robili posmešky, iní zasa hovorili: „Radi si ťa o tom vypočujeme, ale až inokedy.“ A tak Pavol od nich odišiel. Niektorí muži mu však uverili a pripojili sa k nemu. Medzi nimi bol Dionýz Areopagita, žena menom Damaris a iní. (Skutky apoštolov 17,30–34)

Aj v Pavlovej dobe mnohí považovali zvesť o Ježišovi za nevhodnú a za bláznivú. Mnohí sa mu vysmievali. Ale niektorí boli pripravení zmeniť svoj život a uverili slovu. A hoci ich bolo málo, Pavol nespochybnil svoj spôsob zvestovania. Vedel, že problém je v ľuďoch. Bol naďalej pripravený hlásať dve správy, ktoré sú i dnes pre ľudí veľkou výzvou:

1. že Božia cesta je úzka, a málokto po nej chce ísť — Matúš 7,14
2. že každý učeník musí niesť výsmech a odmietnutie kvôli zvesti Ježiša — Lukáš 9,23–26:

Všetkým potom povedal: „Ak niekto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by chcel svoj život zachrániť, stratí ho. Ale kto stratí svoj život pre mňa, zachráni si ho. Ved' čo osoží človeku, keby celý svet získal a samého seba by stratil či poškodil? Lebo kto sa bude hanbiť za mňa a za moje slová, za toho sa bude hanbiť Syn človeka, keď príde v sláve svojej i Otcovej a svätých anjelov.

⚓ **Evanjelizácia bez uprednostňovania**

Ľudia si väčšinou hľadajú priateľov podľa osobných preferencií — keď je im niekto sympatický, keď si s niekým dobre rozumejú, keď majú rovnaké záujmy, alebo sa s niekým cítia byť „na rovnakej vlne“. Ježiš nezačal budovať priateľstvo len s niektorými, aby im neskôr mohol hovoriť o otázkach viery. So svojou zvesťou šiel ku všetkým ľuďom. Tým, ktorí sa pre ňu otvorili, potom venoval veľa času a učil ich:

Keď Ježiš vystúpil z člna, videl veľký zástup a zľutoval sa nad nimi, lebo boli ako ovce bez pastiera. Začal ich učiť mnohým veciam. (Marek 6,30–34)

Včasráno znova vošiel do chrámu a všetok ľud prichádzal k nemu. Sadol si a vyučoval ich. (Ján 8,2)

Tých, ktorí prijali jeho zvesť a chceli činiť Božiu vôľu potom nazýval svojimi *priateľmi*:

Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem. (Ján 15,14)

A dokonca ich nazýval aj svojimi *bratmi a sestrami*:

Vtom prišla jeho matka a jeho bratia. Zostali vonku a dali si ho zavolať. Okolo neho sedel zástup. Oznamovali mu: „Vonku ťa hľadá tvoja matka a tvoji bratia.“ On im odpovedal: „Kto je moja matka a moji bratia?“ Rozhliadol sa po okolosediacich a povedal: „Hľa, moja matka i moji bratia! Lebo každý, kto plní Božiu vôľu, je môj brat, sestra a matka.“ (Marek 3,31–35)

Uprednostnením úzkeho okruhu priateľov, dávame šancu len zlomku ľudí poznať Ježiša. Keď chceme milovať, budeme mať túžbu vždy a všade hľadať tých, ktorí sa chcú obrátiť a otvoriť Božej láske.

⚓ Svedectvo spoločenstva

Život kresťanov v spoločenstve je najsilnejším svedectvom o Božom pôsobení. Každý, kto sa stane kresťanom, zakúsi hlboko siahajúcu zmenu všetkých svojich cieľov, hodnôt a pohľadov. Skrze to začne žiť v nezištnej láske a jednote s ostatnými kresťanmi, ktoré nie je možné nájsť vo svete. Evanjelizácia neznamená len povedať druhým o Bohu. Má byť zároveň pozvaním do novej duchovnej rodiny – do spoločenstva, kde môžu vidieť uskutočnenú Božiu vôľu.

Sám Ježiš hovoril, že svet rozpozná kresťanov podľa lásky a jednoty. Podľa nich pozná, že Ježiš je i po nanebovstúpení prítomný medzi kresťanmi a uschopňuje ich uvádzať jeho prikázania do života.

Dal som im Tvoje slovo a svet ich nenávidel, pretože nie sú zo sveta, tak ako ja nie som zo sveta. Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich zachoval od zlého. Nie sú zo sveta, tak ako ja nie som zo sveta. Posväť ich v pravde — Tvoje slovo je pravda. Ako si mňa poslal do sveta, aj ja som ich poslal do sveta. A ja sa pre nich posväčujem, aby aj oni boli posvätení v pravde. Nielen za týchto prosím, ale aj za tých, ktorí pre ich slovo uveria vo mňa, aby všetci jedno boli; ako Ty, Otče, si vo mne a ja som v Tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma Ty poslal. (Ján 17,14–21)

Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa vzájomne milovali; ako som vás ja miloval, aby ste sa aj vy vzájomne milovali. Podľa toho poznajú všetci, že ste moji učeníci, keď sa budete vzájomne milovať. (Ján 13,34–35)

Praktické naplnenie Ježišových slov medzi kresťanmi je opísané v Skutkoch apoštolov v 2. kapitole. Tí, ktorí chceli nasledovať príklad lásky a odovzdanosti Ježiša, sa stretávali denne a o všetko sa delili. Vzájomne si pomáhali priblížiť sa k Bohu, žiť svätý život a zostať mu verní až do smrti.

Viac o tom v článku [O živote prvých kresťanov – čo to pre nás znamená dnes?](#)

Pretože čas nášho života je obmedzený, je dobré zvážiť, ako ho čo najlepšie využiť. Evanjelizovanie skrze zábavné aktivity aj z tohto pohľadu ničí skutočné svedectvo pre svet. Iné veci sa tak stávajú dôležitejšími než spoločenstvo a s tým spojené úsilie o hlbokú jednotu v otázkach viery a života.

Viac o tom v článku [Jednota všetkých kresťanov v učení a otázkach života](#)

Čím sa vyznačovala prvotná cirkev a ako bola svedectvom pre svet, nájdete v téme [Cirkev v dobe Nového zákona](#)

⚓ Zhrnutie

Je dobré ľuďom cestu k Bohu čo najlepšie sprístupniť, ale evanjelium je a navždy ostane zvesťou kríža. To znamená, že Ježišova zvesť je väčšine ľudí nepríjemná, pretože sú volaní nežiť už podľa seba, ale podľa Božej vôle. Venovať sa svetským zábavám alebo aktivitám pod zámienkou získania ľudí pre Boha, obracia zvesť kríža navnivoč a v skutočnosti podporuje život podľa túžob. Evanjelizačné metódy, ktoré sa prispôbujú očakávaniam ľudí, popierajú moc Božieho slova! Vo všetkých dobách a na všetkých miestach má Božie slovo moc otvoriť uši a srdia ľudí a priviesť ich k novému životu. Nie je potrebné k nim nič pridávať.

Apoštol Pavol výstižne vysvetľuje, že i keď slová evanjelia mnohým znejú nezmyselne, obsahujú tú pravú múdrosť a silu:

Kedže svet vlastnou múdrosťou nepoznal Boha v Jeho múdrosti, zalúbilo sa Bohu spasíť veriacich bláznovstvom kázania o Kristovi: lebo aj Židia žiadajú znamenia, aj Gréci hľadajú múdrosť, my však kážeme ukrižovaného Krista — Židom síce pohoršenie, pohanom bláznovstvo, ale povolaným, aj Židom aj Grékom Krista, Božiu moc a Božiu múdrosť. Ved' Božie bláznovstvo je múdrejšie ako ľudia a Božia slabosť silnejšia ako ľudia. (1. Korinským 1,21-25)

Ľudí neprivedú k Bohu príjemné slová alebo pohodlná cesta, ale obrátenie. Ježiš a apoštolovia k nemu vyzývali jednoduchými a úprimnými slovami. Zoberme si príklad od samého Ježiša. Nikdy nekázal ľuďom to, čo sa im páčilo, ale každého pozýval k rozhodnému nasledovaniu.

Spoločenstvo kresťanov je láskou a jednotou živým svedectvom Božej moci. K človeku, ktorý hľadá zmysel života alebo Božiu vôľu, môže prehovoriť silnejšie, než len slová bez príkladu. Preto máme nie len slovami, ale aj našim príkladom ľudí k tomuto životu povzbudiť a sami sa zachovať čistými od hriešnych ponúk sveta.

Pokiaľ máte myšlienky alebo otázky k tomuto textu, budeme radi, keď nám napíšete.

Vaša e-mailová adresa

Vaša správa

Odosla?

© 2021 www.krestania.info - Všetky práva vyhradené.

Uvedené biblické pasáže sú prevzaté z prekladov: Preklad prof. Jozefa Roháčka © 1936 - 1969, Evanjelický preklad © 1995 - podľa prekladu redakčnej komisie Slovenskej evanjelickej cirkvi a.v. v SR a Katolícky preklad © 1968 Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda, Rím, b. t. 1968.

Články zverejnené na týchto webových stránkach alebo ich časti môžu byť použité v nezmenenej forme pre súkromné účely.

Publikovanie alebo použitie týchto dokumentov v akejkoľvek inej forme alebo pre akýkoľvek iný účel podlieha nášmu súhlasu.

Webová stránka môže obsahovať odkazy na internetové stránky tretej strany. Ich zverejnenie neznamená, že ich obsah schvaľujeme, prijímame alebo s ním súhlasíme.